

„EDINOST“
izhaja po trikrat na teden v šestih izdanjih ob **torkih, četrkih in sobotah**. Zjutranje izdanje izhaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Obojno izdanje stane: za jeden mesec . f. 1.—, izven Avstrije f. 1.50 za tri mesece . . . 3.— „ „ „ 4.50 za pol leta . . . 6.— „ „ „ 9.— za ves leto . . . 12.— „ „ „ 18.—
Naročnino je plačevati naprej na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.
Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 3 nč. izven Trsta po 4 nč.

EDINOST

Oglasi se računajo po tarifu v petitu; za naslove z debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor obsega navadnih vrstic. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu ulica Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema **upravnništvo** ulica Molino piccolo št. 3. II. nadst. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst. Odrpne reklame čije so proste poštnine.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„V edinosti je moč“.

Protest Romunov, Srbov in Slovakov.

Izvrševalni odbor narodnostnega kongresa Romunov, Srbov in Slovakov je istočasno v poslednje dni pred začetkom milenijskih slavnostij izročil raznim domačim in tudi tujim, n. pr. Dunajskim antisemitskim novinam naslednjo zabrambo ali skupni protest:

„Sedanji oblastniki v naši domovini prigojavljajo z umetnim prodrom v Oggerski in upotrebljenjem ogromnih denarnih sredstev pred Evropo vprizoriti slavnost, katera z jedne strani pogreša prave zgodovinske podlage, z druge strani se pa mora smatrati za razžaljenje milijonov, večino naše domovine stvarajočih narodov. Oggerska državna moč v soglasju z oggerskim parlamentom pripoznala sta za primerno v tem letu slaviti namišljeno tisočletje takozvanega vzetja dežele in zasnove države po Madjarjih. Kdo bi mogel imeti s patrijotičnega stališča kak ugovor proti taki slavnosti, ko bi ona dejanski bila slavnost oggerske države, slavnost vsega prebivalstva naše skupne domovine?

No, namerjana milenijska slavnost ima pred Evropo manifestovati, da je temu tisoč let, odkar je jedno pleme pridobilo to domovino in podjarmilo ostale narode naše domovine; da to pleme tudi po tisoč letih čuti se opravičeno, smatrati se za izključno opravičenega nositelja oggerske državne misli ter dati oggerski državi značaj jednotne etniške celote. Milenijska slavnost ima pred Evropo manifestovati, da oggerska država je bila in je narodna madjarska država. To pa je historiška in etniškim razmeram naše domovine nasprotujoča neresnica, proti kateri se moramo zabraniti. Tako zvano vzetje dežele in s tem provzročena zasnova države je gola fikcija, postavljena na pesku anonimne, v prozi napisane basni, katera nima realne historiške podlage; je to pravljica, ne imajoča niti toliko realnosti, da, niti toliko verjetnosti, da bi v njej razpravljane dogodke in dejstva vedela historiški utemeljiti ali vsaj podpreti sama madjarska akademija znanostij; da, ta akademija ni mogla podati niti letnice prihoda Madjarov. Jedino,

historiški utrjeno dejstvo, s katerim se omenjajo Madjari kot etniški narod, razrušenje Velikomoravske države, je bilo delo nemškega cesarja Arnulfa, pri čemer so Madjari igrali vlogo pomočnih čet, a na nadaljnja razvijanja niso vplivali.

No, denimo, da bi pravljice neimenovanega notarja kralja Bele obsezale zrno resnice, iz njih izhaja, da Madjari so prišli sem kot bojovni, viteški vojaki, kot zmagovalci, junaki in gospodje, mi pa, narodi nemadjarski, igrali smo vlogo pobitih in premaganih, izgubivših svojo samostalnost in narodni obstanek, da smo torej v domovini po Madjarjih pretrpeli največjo nesrečo, katera more zadeti narode. A sedaj naj mi te nad vse žalostne in usodne dogodke radostno in Boga hvalé skupno praznujemo s potomci namišljenih zmagovalcev in podjarmiljalcev? Proti taki neslišani imputaciji upira se vsako plemenito čustvo, in obseza izzivanje k samoponižanju. No, ne le takó zvano vzetje dežele je bajka, ne le prvi početki urejenega življenja v Ogrih ne pokazujejo niti v najmanjšem narodnomadjarskega značaja, kajti zmagovalno pleme običajno zavladalo nad podjarmljeni plemeni; ono jim vtisne beleg svojih npravov, svojih šeg, svojega jezika. Ali v naši domovini je bilo temu ravno nasprotno. Madjari so sprejeli nprave, običaje, državno urejenje nemadjarskih narodov, in v njih jeziku kar mrgolé besede slovanskih in drugih jezikov; da bi bilo dalo madjarsko pleme naši domovini madjarski značaj, o tem ni za stoletja najmanjšega sleda, in nemadjarske narodnosti so ohranile za stoletja svojo izraženo individualiteto. Tekom vse historije oggerske ne dá se z ničimur dokazati, da bi ali po tendencijah kraljev, ali po svojstvih, spomenikih, Oggersko bilo imelo samo za trenotek značaj narodne madjarske države. Ne le da so na prestolu oggerskem sedeli kralji različnih narodnostij, slovanske, romunske, nemške, italijanske, ne v zakonodavstvu do leta 1790—91 ne nahajamo nikake madjarsko-narodne črte, nikjer ne vidimo madjarskega jezika, imajočega prednost pred drugimi, naopak pa s Corpus iuris od davna pod slovom gens razumela se je skupnost vseh državljanov; pod slovom

„nationes“ pa ravnopravni narodi etniški, med katerimi ni bilo nikakega razločka. Razlika se je delala jedino med domorodnimi polnopravnimi državljani, „nativi“, ter med pridošleci in sprejetimi.

(Konec pride.)

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 15. maja 1896.

Državni zbor. Poslanska zbornica je nadaljevala predvčerajšnjim razpravo o preosnovi davkov. Finančni minister je odgovarjal na trditev posl. Herolda, češ, da bodo te predloge škodile deželniim financam. Govornik noče trditi, da je to že idejalna pot do zboljšanja deželniim financ, ali, če se ničesar ne ukrene, se tudi dež. finance ne morejo zboljšati. Gledé Češke je zatrdil minister, da prebitek za to deželo bode znašal 77.000 gold. Ta predloga je prvi korak v ta namen, da se zemljiški davek polagoma čisto prepusti deželam. To pa ne bodo mogoče dotlej, dokler se državi ne zagotovi primeren dohodek po dohodarini. Slednjič je prosil minister, naj se odkloni predlog, zahtevajoči, da bi se ves dohodek na dohodarini odkazal deželam. Zbornica je vsprejela na to člene IV. do XII., odklonivši spremenjevalne predloge.

Volilna preosnova. Še nekoliko v popolnjenje podatkov o volilni preosnovi, sosešno o onih, ki bodo v novem splošnem volilnem razredu izključeni od volilnega prava. Kakor že znano našim čitateljem, imeli bodo volilno pravico v novem splošnem razredu vsi državljani, ki so dovršili 24 leto in proti kojim ni zakonitega zadržka v pogledu na njih vedenje; volilno pravico bodo imeli v tisti občini, v koji bivajo o razpisu volitev vsaj že šest mesecev. Spisi, potrebni za dokaz volilnega prava, so oproščeni kolekovanja.

Vlada je bila stavila predlog, naj se od volilnega prava izključijo vsi služabniki, ki žive skupno z gospodarji. Odsek za volilno preosnovo e odpravil to določilo; a neki kmečki poslanec iz Štajerske je obnovil zopet ta predlog v poslanski zbornici. O tem se je vnela dolga razprava in

Iluzije.

Češki spisal Aug. Evg. Mužik; prevel I. P.

Ko je Jan Jiráť prvič od doma odšel, bilo mu je dvajset let.

Dovršil je bil v mestu, kamor je vsaki dan dohajal iz domače vasi, realko ter odpravil se s svojimi sošolci na tehniko v Prago. Vesela pot bila je to. Ponesel je sicer od doma seboj le nekoliko težko muko segnanih grošev za pot in za prve dni — od teh porabil je lep del že prvi večer na družabni večerji v gostilnici — toda mislil si je, da v Pragi čakajo nanj poučavanja ali kako drugo delo.

Bil je to jeden najslastnejših trenotkov njegovega življenja. Toda kmalu, prekmalu se je streznil.

Denar porabil je kmalu, toda zastoj bil je ves njegov trud, najti kaka poučavanja ali pa kako prepisavanje. Stari oče, ubog, ohromel tesar, mu tudi ni mogel pošiljati ničesar. Bog zna, kako se je med tem sam preživljal tam na kmetih. Sicer se pa ravno človek, kateremu je vse jedno, kdaj in na kak način se loči od tega sveta, prebija dosti dolgo v življenji in nikdo ne bi verjel, kako male življenske potrebe imajo stari ljudje.

PODLISTEK.

Plemenita krvi.

Slika. — Spisal Srečko.
(Konec.)

Zaničljivo se je nasmehnil baron, mignil z rameni in molče odšel proti gradu. Predno pa je prisopihal na vrh, bilo mu je vroče, kakor že dolgo ne. Na večer je povedal ostali družbi, da mora nenadoma odpotovati. Kočijažu pa je naročil, naj v jutro zgodaj pripravi voz, s katerim ga odpelje v mesto. Toliko vemo še, da je tisto noč slabo spal. —

Drugo jutro okrog devete ure preoblekla se je Dana v najlepšo obleko, dečka pa zavila v belo haljico, potem je krenila z njim v grad. Odločila se je, hitreje je korakala v strahu, da se ne bi skesala. Mali deček se je smehljaj — kaj je vedelo nedolžna sirotica, kaj se pripravlja za današnji dan. Krenila je skozi velike duri v dvorišče, kjer je obilna družba že bila žogo. Stari oskrbnik se jej je prismehtal naproti in jo prijazno vprašal, česa želi?

„Je-li baron Listha doma?“

„Ravno danes se je odpeljal!“

Nekaj jo je presunilo, kakor oster nož. Naglo se je odločila. Položila je dečka na tla in naglo izgovorila:

„Sporočite mu, da je njegovo!“

Predno se je oskrbnik zavedel kako in kaj, Grabljeve Danice ni bilo nikjer. Strmel je stari oskrbnik, okrog njega pa so se nabrali oni, ki so preje bili žogo. Vsi so gledali drobnega črvčka, ki je, smehljaje se, stegoval drobne ročice proti njim. Guvernanta ga je vzela v naročje, tedaj pa se je še-le zavedel oskrbnik, da je tekkel proti vratom in glasno kričal:

„Dana, Danica!“

Takrat pa je nekaj palo v tisti tolmun, ki se nahaja pod studencem, voda se je zgrnila in bilo je zopet vse tiho... zločinu brezvestnega barona pridružil se je drug zločin nesrečne Dane.

Kaj naj še povem?

Otroka so dali v sirotišnico in ne verujem, da se je zapisal za barona, akoravno je bil plemenite krvi. Baron Listha pa se je malo brigal za ta dogodljaj, nihče mu ni o tem kaj omenjal; saj v dalnje mesto ne sežejo take vesti, ki bi komu kaj škodovale na imenu. On sam pa je bil plemenitaš in ni se mu zdelo vredno, da bi se vznemirjal radi takih — „otročarij“.

glasovalo se je konečno po imenih. Vsprejet pa je bil z veliko večino predlog odsekov, in tako so dobili tudi posli pravo glasovanja. Proti temu pravičnemu predlogu glasoval je tudi italijanski poslanec istrski, gosp. Bartoli in s tem pokazal vnovič, kaki prijatelji, ali pravo za pravo neprijatelji ljudstva so ta gospóda istrska.

Od prava glasovanja so izključeni: osebe, ki stoje pod oskrbnitvijo; oni, ki uživajo oskrbo iz javnih in občinskih sredstev, kamor pa ni prištevati onih, ki dobivajo podporo iz bolniških blagajni ali iz dohodkov za invalide in ponesrečene, kakor tudi onih ne, ki so oproščeni šolnine, ali ki dobivajo stipendije ali ki dobivajo podpore za elementarne nezgode. (To določilo naj si posebno zapomni posebnost naše okoličansko ljudstvo, kajti skušnje nas uče, kako skrbno išče naša mestna oblast vzroke povodom vsakih volitev, da bi mogla vzklati volilno pravico čim večemu številu njej nevšečnih volilcev. Op. ured.) Nadalje so izključene od volilnega prava osebe, o kojih imetju je razpisan konkurz, in one, ki so bile kaznovane radi pregreškov, kakor je bilo določeno do sedaj. Izključeni so tudi vojaški častniki in vojaki, dokler so v stalni službi.

V splošnem volilnem razredu bode volilo vsacih 500 volilcev jednega volilnega moža. Ako ostane še 250 volilcev nad poslednjih 500, veljajo zopet za novih 500, to je: voli se še jeden volilni mož; v kmečkih občinah voli tudi vsacih 500 volilcev jednega volilnega moža; razlika bila bi torej le ta, da tu velja, kar ostane volilcev nad poslednjih 500, še za jednega volilnega moža, dočim treba v ta namen v splošnem volilnem razredu, kakor že povedano gori, 250 volilcev nad poslednjih 500 volilcev.

Kakor hitro se imajo vršiti volitve volilnih mož bodisi v kmečkih občinah ali v splošnem volilnem razredu, tedaj mora politična oblast na temelju zadnjega ljudskega štetja določiti število volilnih mož za vsako občino njenega okraja, istako dan in uro volitev; nadalje mora popraviti volilne liste po dovršenih odlokih vsled reklamacij, imenovati volilnega komisarja in o vsem tem obvestiti občinskega načelnika.

V večih mestih ali krajnih občinah, v kojih je nad 1000 volilcev, more okrajna politična oblast, začuvša občinsko oblast, določiti več volilnih komisij ter odrediti, da morajo volilci k oni komisiji, h koji pripadajo po krajni pripadnosti. Volilne može je razdeliti tako, da jih odpade toliko na vsako volilno komisijo, kolikor je primerno številu prebivalstva. V občini je razglasiti pravočasno, kako se je uredilo to. Občinski načelnik mora pozvati volilce k volitvi, določivši dan in uro in označivši za volitev določene prostore. To, da prostore za volitev določa občinski glavar, velja le za tiste občine, ki niso razdeljene na več volilnih oddelkov; dočim v onih občinah, ki so razdeljene na več volilnih komisij, določa poslednje okrajna politična oblast in z istimi tudi prostore. Volilna komisija sestoji iz volilnega komisarja in dveh členov občinskega zastopa, imenovanih od občinskega načelnika. (Konec prih.)

Mladi ni nikdar pisal staremu za podporo, stari sinu tudi ne. Bila sta si, kar se tiče uboštva, oba jednaka. Porodila se je v njiju le pekoča bolest, da ne moreta pomagati drug drugemu. Mladi pisal je staremu, da, kakor hitro si v Pragi le malo opomore, mu poginiti ne da. Za sedaj pa ne more mu poslati niti groša, komaj da je spravil vkup denar za to pismo. A niti tega mu ni omenil, da sam umira gladu.

Druzega poluleta se niti ni dal vpisati na tehniko. Postal je jeden izmed onih pisarniških pajkov, kateri izpolnjujejo svoje življenje -- vedno jednolično pisarniško plesnobo -- se spomini na minulost, katera običajno niti tega vredna ni, a vendar se v življenju tacega človeka javlja ko rožna večerna zarja -- in z nadami na nemogočo bodočnost, da bode vendar jedenkrat boljše in da si prigospodari toliko, da mu bode mogoče vrniti se k svojim tihim knjigam in nazaj zaobrniti v izvoženi kolovoz življenja, iz katerega ga je neprijazno pahnila nepričakovana osoda.

(Dalje prih.)

Zemljiška odveza v Istri. To pereče vprašanje brisanja dolga zemljiško-odveznemu zakladu (ezoner) v Istri se po naddvanajstletnih borbah vendar enkrat bliža rešitvi. „Naši Slogi“ javljajo namreč z Dunaja, da je vlada že predložila poslanski zbornici dotični zakonski načrt. Že dolgo se ni čulo ničesar o tem vprašanju, a vendar se je mnogo govorilo in delalo za srečno rešenje istega. Sedaj se približuje ura, ko zgine ta rakrana s telesa istrskih kmetov. Vsled velikega truda in napora, ki se natančno opiše o svojem času, došla je c. k. vlada do prepričanja, da treba rešiti to stvar. Predložila je načrt zakona, vsled kojega odpušča država 100000 gld. zemljiško-odveznemu zakladu v Istri pod pogojem, da ta zaklad in dežela odpustita vse svoje tirjatve pojedinim dolžnikom, oziroma da se briše ves ta zemljiško-odvezni dolg. Država ima dobiti še 100.000 gld., katere jej pa povrne dežela v desetletnih obrokih iz splošnih deželnih doklad, ali pa iz posebne doklade, ki bi se predpisala v ta namen.

Ne dvomimo ni malo, da državni zbor pri-trdi temu predlogu c. k. vlade, in mislimo, da ni v njem niti jednega poslanca, ki bi oporekal temu. Raznim drugim deželam se je odpustilo na milijone, zakaj naj bi se ne odpustilo Istri 200.000 gld.?! Nadejamo se, da poslanska zbornica reši to stvar v najkrajšem času in da bomo mogli skoro napraviti križ čez zemljiško odvezo.

Radi dogodkov 1. maja je bilo na Dunaju obsojenih 14 delavcev na zapor od 14 dni do teške ječe 2½ let. Hvala lepa! Kako odškodnino dade tem siromakom razni agitatorji?!

Kronanje ruskega carja. Na sto in sto tisoče je že tujcev v Moskvi. Vsa oficijelna Rusija se je, tako rekoč, preselila iz Peterburga v Moskvo. Železniški vlaki niti ne morejo sproti dovažati velikansko število potnikov. Prirejati morajo izredne vlake. Računajo, da vsega skupe dospe na slavnosti kronanja nad jeden milijon ljudij. Stroški kronanja znašali bodo kakih 16 milijonov rubljev, deputacije pa bodo stale kakih 44 milijonov rubljev. Ves denarni promet ob teh slavnostnih dneih utegne presežati 150 milijonov rubljev. Uprava železnice je baje dala napraviti poseben voz za carsko hišo, ki bode preskrbljen z vsemi mogočimi aparati in instrumenti, potrebnimi v preprečenje vsake nezgode.

Italija v Afriki. Glasom iz Rima došlih poročil je število onih italijanskih ujetnikov, koje je stavil na svobodo Sebat, jako neznatno. Vojaški krogi sodijo, da je ta tigrinski vodja izpustil svoje ujetnike radi tega, ker se je bal, — da ga ne napadajo Italijani (P). No, Italijani pa hočejo rešiti na vsak način svoje sinove iz jetništva in zategadelj poslala je italijanska vlada generalu Baldisseri posebnih instrukcij, katere je baje narekoval sam kralj Umberto. Pogajati pa se hoče italijanska vlada naravnost z Menelikom. A pogajanja naj bi ne šla le zaradi vrnitve ujetih Italijanov, ampak tudi zaradi — sklenitve miru. Kakor se čuje, bode težko kaj iz teh pogajanj, toda ne zaradi ogromne svote, koje zahteva Menelik kakor odkupnino za ujete Italijane, ampak zaradi dejstva, ker Menelik ne pripusti Italijanom graditi novih utrdeb ob novi meji skržene Eritreje. Čudno je vendar, da imajo Italijani še toliko poguma, stavljati nekake pogoje onemu, ki jih je porazil! In ni dolgo temu, odkar so italijanske čete požgale štiri tigrinska sela pod pretvezo, da hočejo „kaznovati upornike“. Mar se na tak način širi „kultura“?

Različne vesti.

Shod volilcev v Podgradu. Predvčeršnjim se je vršil v Podgradu shod volilcev. Pridržuje si podrobneje poročilo za prihodnje številke, sporočili bi danes radi le nekoliko o vnanjih utisih tega sijajno vspelega narodnega praznika.

Mimogredé bode le omenjeno, da so raz mnogih hiš vihrale trobojnice, da je ta sestanek zadobil poseben blešč po navzočnosti g. državnega poslanca Spinčića, da je bila udeležba ogromna — nad 1200 oseb —, in da se je shod vršil ob najuzornejšem redu. — Ali bolj nego o shodu samem nas sili časnikarska dolžnost, da sporočimo danes nekoliko o pojavih, ki smo jih opazovali po shodu in ki nam ostanejo neizbrisno v spominu — pojavi,

ki so nam pričali o odnošajih med duhovsko in posvetno inteligencijo na jedni strani in pa med združeno inteligencijo ter med narodom na drugi strani. — Tja v Podgrad naj bi bili prišli minole nedelje gospóda iz obeh kranjskih taborov, da bi videli: jedni, kako se najlepše služi Bogu in njegovi veri, in drugi: kako se najlepše služi narodu! Da, odkrito bode povedano, da že dolgo nismo videli toli zaupno spoštljivega vedenja priprostega naroda do inteligencije in toli srčne ljubavi med duhovniki in njih ovčicami, kakor ravno v Podgradu minole nedelje. Po zborovanju se je ljudstvo zbiralo v skupinah okolo svojih voditeljev: tu stiskaje prvakom roko v znak ljubavi in hvaležnosti, tam zopet pripovedovaje svoje križe in béde, tam zopet navduševaje svoje zastopnike, da naj nikar ne odnehajo v ljuti borbi. Nikjer nisi videl nerodnega človeka ali čul grde besede; vse je bilo dostojno, uzorno. Tako je tam, kjer duhovniki molijo z narodom, a se tudi jočejo in vesele z narodom!

Na večer se je zbralo lepo število rodoljubov v skupno večerjo — v zopetno manifestacijo ljubezni, bratoljubja in rodoljubja. Mnogo je bilo govorov, a vsi so se ponosno in visoko dvigali na krilih idealne ljubezni do rodu svojega.

Stoloravnatelj izvoljeni drž. posl. Spinčić je pozdravil najprvo vse navzoče; veleč. g. dekan Rogač pa Spinčiću, navedši nekaj vzgledov, kako kmetje priserejo zvestobo temu našemu „Lojzku“. Posl. Mandić je napil dekanu Rogaču in potem navzočim hčerkam naroda češkega. Tudi veleč. svečenik Stemberger je napil Spinčiću, ki se svojo vztrajnostjo in vzvišenim vzgledom vnema narod. Najbolji dokaz o zavesti, vzbujeni po Spinčiću, je pač ta, da so ljudje pred par dnevi o volitvah v Podgradu volili ves dan in vso noč, do 5. ure zjutraj, a vendar lahko rečemo, da se ni spil ni jeden kozarček na račun voditeljev. — Župan Jenko je napil listoma „Naša Sloga“ in „Edinost“ naglašujé, koliko zaslug imate ta dva lista za probujo naroda, kajti povsod ni možno delovati z govorno besedo, često treba tudi pisane besede. Na tej napitnici se je zahvalil urednik Cotič v imenu obeh listov. Rekel je, da je sicer res, da brez časništva danes skoro ni mogoča narodna in politična borba, ali tu ne gre govoriti o kojih zaslugah, kajti narodno novinstvo ima tu le svete dolžnosti kakor vodstvu podrejeni člen v narodni organizaciji. Treba pa omeniti pravi vir, iz kojega zajemamo v Istri svojo moč in odporno silo, ki nas dela nepremagljive in ki nam omogočuje, da stojimo liki zid, kljubujé vsem nevšečnostim in viharjem; ta vir je jedinstvo med Hrvati in Slovenci na jedni strani, in jedinstvo med duhovščino in posvetnjaki na drugi strani. Temu jedinstvu je napil govornik z željo, da bi ta lepi istrski vzgled posnemali tudi — drugod. — Nadovezivši na to napitnico izjavil je veleč. g. Stemberger zdravim sarkazmom, da na tem jedinstvu ima svojo zaslugo tudi sedanji sistem, koji nas uprav sili, da se tiščimo skupaj. Istrski duhovniki služijo veri in narodu po jasnem vzgledu dekana Rogača. Slednjič je govornik proslavil vrline župana Jenka kakor uzornega in ljubeznjivega voditelja vsem. Zahvalivši se na tej napitnici napil je župan Jenko narodu slovenskemu, posl. Spinčić pa narodu češkemu in češkim duhovnikom po Istri. Na tej napitnici in na oni prof. Mandića češkim damam, zahvalil se je zdravnik dr. Bilek, nazdravivši vzajemnosti med Hrvati, Čehi in Slovenci.

Bilo je še mnogo drugih napitnic, vsprejetih istim navdušenjem kakoršnim so bile izgovorjene, a med napitnicami in zdravijcami so se vrstile lepe slovanske pesmi. A predno zaključimo, ne moremo si kaj, da ne bi — dasi diši to nekako po samohvali — omenili še besede, naslovljene na adresu našega lista iz ust sivolasega a mladeniško navdušenega duhovnika: Taki ostanite, kakoršni ste sedaj!

Iz kratka: bili smo že na marsikojem shodu, ali toli blagih utisov nismo že dolgo dolgo ponesli seboj kakor minole nedeljo iz Podgrada.

Zato pa kličemo tudi mi duhovnikom, posvetnjakom in vsemu narodu okraja podgrajskega: Taki ostanite, kakoršni ste sedaj!

Odbor pol. društva „Edinost“ bode imel svojo sejo jutri ob 10 uri predpoludne v prostorih „Del. podp. društva“. Na dnevnem redu bode preglav-

šenje kandidatur za predstoječe dopolnilne volitvo v deželni zbor istrski. Gg. odborniki in njih namestniki so naprošeni, da se udeležijo te seje.

Mestni svet tržaški imel je sinoč svojo X. letošnjo javno sejo. Med ostalimi točkami bilo je na dnevnem redu tudi poročilo mestne delegacije o načrtih za zgradbo lokalne železnice v Sv. Roku in v Kanfanaru. Poročilo o seji prinesemo v današnjem večernem izdanju.

Občinske volitve v Pomjani. Pišejo nam: Gospod urednik! Pri nas je volilno gibanje za novi občinski zastop že take vskipelo, da se lahonske pene kar cedijo po širni naši občini: tu prošnje, tam groznje lahonskih podrepnikov, da bi ulovili nekoliko naših poštenih slovenskih mož. Naši se še niso prav ugreli, ampak čakajo težko tistega časa, da jim bode mogoče z možkimi glasovi popolnoma zatreti upljiv lažnjive „avite kulture deli XX. secolu“. — Na noge torej možje, pokazite slovenskemu svetu, da ste se zdržali, da se zavedate svojih pravic in da se čutite ravnopravne deželanom drugega jezika, ter da nočete biti raja italijanske gospode v Kopru in tistih agitatorjev obrekovalcev, koji trdijo v enomer, da slovenska stranka obstoji iz štirih tu sem padlih Kranjcev-farjev in štirih hrvaških profesorjev.

Iz Pomjana nam pišejo: Častiti gosp. urednik! Včeraj je bila pri nas seja obč. zbora. Na dnevnem redu je bila tudi točka gledé preskrbljenja primerne stanovanj za prepotrebno c. kr. orožniško postajo. Proti tej točki oglašil se je odbornik Marsich, znani Koperski kričač in kolovodja nasprotnih 9 slovenskih zaslepljencev, dokazuje, da orožnikov ni potreba, ker smo do zdaj lahko izhajali brez njih. Na to opazil mu je obč. tajnik: „Si, si, Signor Rappresentante ha ragione, perche i gerdarmi i mette in prigione“, na kar je pa menda on sam mislil, ker so mu gotovo prišli na misel dogodki o poznanih koperskih izgredih proti dvojezičnim tablam, koji dogodki so bili v živi dotiki tudi z njegovo nam prav nič ljubo osebo.

V nedeljo dne 17. t. m. ob 3. uri popoldne bode poročal deželni poslanec g. Josip Kompare volilem o svojem delovanju v deželni zboru. Shod bode v Šmarjah. Prebivalci občine pomjanske: prihitite od vseh strani, da boste čuli svojega vrliga zastopnika.

Že zopet so nam obvarovali našo vas! Pod tem naslovom nam pišejo s Predjame: Poročali ste že, da je dne 12. t. m. ob 8. uri zjutraj jela goreti hiša Miha Srebotnjaka št. 3. Plamen je bil tolik, da ni bilo mogoče blizu z nobeno posodo. Prvi prihitevi so komaj rešili nekaj malega nesrečniku. Nad vse požrtvovalne so se pa pokazali gasilci landolski, ki so brizgali vodo na vse strani — najprvo iz studenca, potem iz potoka — tako, da je bil kmalu omejen in udušen ogenj. Hvala Landolcem! Oni so se skazali že v drugič v tem letu v naši vasi, namreč dne 9. avgusta, ko je bilo tresčilo v grajščinsko poslopje in pa sedaj. Nadejamo se, da se spomni tudi banka „Slavija“ teh vrlih rešiteljev. — Ta zadnji požar je provzročil škodo nad 1000 gl., navstal pa je po otrocih.

Slavofobija na okrajni blagajni. Odlični slovenski trgovec nam piše: Te dni naznanil sem pismeno na tukajšnji okrajni blagajni, da je vstopil v mojo službo „Felix Kavčič“, a danes sem poslal po knjižico. Veste pa, kako je bil „poboljšan“ pravopis Kavčičevega imena? Zapisali su ga za **Caucicha**. V sled tacega pretvarjanja sem seveda reklamiral, toda odgovorili so mi, „da je to vse jedno!“. Še le po polurnem debatiranju so vendar popravili Kavčičevo ime, vendar ne tako, kakor se isti piše, ampak brez „strešice“ na „c“. Tu je trebalo seveda zopet popravljati.

Navel sem ta slučaj v ilustracijo slavofobije na c. kr. okrajni blagajni, a tudi v opomin delavcem, naj pazijo, kako se jim pišejo imena in da naj nikar ne dopuščajo, da bi se jim ista pačila poljubno. — Da pa gori imenovanega ni možno upisati v jedno naših društev, temu pa je vzrok drugi. *(Podpis).*

Tedenska statistika tržaška. V tednu od 3. do 9. t. m. rodilo se je v tržaški občini 92 zakonskih otrok (56 moških in 36 ženskih) in 17 nezakonskih (5 moških, 12 ženskih). Poleg teh bili so 4 mrtvorjeni. — V isti dobi umrlo je 69 oseb (40 moških, 29 ženskih). Z ozirom na število prebivalstva, računano na 161.886 oseb, neštveši

vojaštva, pride na vse leto, na podlagi umrljivosti prejšnjega tedna, 22-10 mrličev na vsakih 1000 duš. — Zdravniški izkaz navaja med vzroki smrti: 1 slučaj ošpic, 3 sl. škrlatice, 2 sl. davice, 1 sl. legarja, 6 sl. jetike, 12 sl. vnetja sôpnih organov, 4 sl. kâpi itd.

Preminul je! „Goriški Vestnik“ namreč. Iz Gorice nam poročajo: „Naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je naš posebno c. novem letu predragi „Goriški Vestnik“ po večmesečni gnotni in npravstveni sušični bolezni začasno umrl do tja pod konec leta. Priporočamo ga v spomin vsem onim naročnikom, ki so plačali celoletno naročnino!!!“ — Uredništvo seveda ni odgovorno za resničnost te vesti, ker ni dobilo še izravnega obvestila, ali to smó opazili tudi mi, da nam ni že kakih 14 dni prišel pred oči — „Goriški Vestnik“.

Zabavne vožnje minolega četrtka. Krasno vreme, ki je bilo na praznik Vnebohoda, izvabilo je prilično število ljudij na izlete po morju in po suhem. Parnikom „Aquileia“ obiskalo je 65 oseb Miramar, parnikom „Istria“ 130 oseb Piran, Koper pa je obiskalo parnikom „Risano“ 180, parnikom „Santorio“ pa 60 oseb. — Po južni železnici odpeljalo se je zabavnim vlakom v Nabrežino pa 500. Potom državne železnice „izletelo“ je v Boršt, Herpelje in Divačo 451 oseb.

Javna izložba modelov za vodnjak na poštnem trgu. Jutri in v ponedeljek (17. in 18. t. m.) bodo v tukajšnji ljudski šoli v Starem mestu od 12. ure do 2. pop. javno izloženi modéli za dekorativni vodnjak, ki se bode gradil na trgu pred palačo. Posebno strokovno razsodišče izbere med izloženimi modeli in načrti onega, koji se mu bode videl najprimerniši. Dotični umetnik dobi nagrado.

Beg iz Aleksandrije v Trst. Kakor smo sporočili te dni, širi se kolera v Aleksandriji (Egipt) uprav strahovito. Vsle tega beži iz okuženega mesta, kdor koli more, kdorkoli ima sredstev na razpoloženje. In vsa ta emigracija, ta „beg pred pretečo smrtjo“, obrnil se je, kar je umevno samo ob sebi, proti severu. — Predvčerajšnjim dospelo je na Lloydovem parniku „Semiramis“ 136 takih begunov v Trst. Vsi ti ljudje so imoviti. Čim je došla v Trst prijava, da dospé semkaj toliko begunov iz okuženega mesta, storile so zdravstvene oblasti tržaške vse potrebne korake, da zaprečijo razširitev kolere v Trstu. Ker pa med vožnjo iz Aleksandrije v Trst nihče ni obolel na parniku „Semiramis“, dovolilo so tukajšnje zdravstvene oblasti izkrcanje popotnikov, toda šele potem, ko so dobro dezinficirali ljudi, njih prtljago in parnik. — V kratkem dospé iz Aleksandrije semkaj Lloydov parnik „Habsburg“. Prijavljeno je že, da tudi s tem parnikom dospé večje število begunov semkaj. Lloydov parnik „Euterpe“ pa je odplul navlašč v Aleksandrijo, da vsprejme begunce.

Zaprta — nedolžna. Te dni smo sporočili, da so zaprli gg. A. Mušeka in njegovo soprogo, lastnika gostilne „Alla Vittoria“ v ulici della Sorgente — a pridodali smo, da se nočemo spuščati v ugibanja, ker sum še ni dokaz krivde. Prav smo imeli. Kakor doznajemo, stavila je policija toliko g. Mušeka, kolikor njega soprogo že minolo sredo popoldne na svobodo, ker se je pokazalo, da ni najmanjšega vzroka kazensko postopati proti njima.

Napad z revolverjem na sodišču. Minolo sredo predpoludne došla je 56letna zasebnica Ana Fonzari, stanujoča v Trstu, v pisarno tukajšnjega sodniškega pristava dr. Andricha. Ta ženska je že nekaj časa sem strah in groza sodnega osebja, kajti po vsej sili hoče imeti neko dedščino in zaradi te namišljene dedščine nadlegovala je dan za dnem sodne uradnike. Ko je vstopila torej v pisarno dr. Andricha, ostavil je pristav sobo, izbegniviš psokvam — prismojene ženske. Ženska šla je zatem, vsa razburjena, v sobo sodca dr. Perissicha in tam je po kratkem „primernem nagovoru“ potegnila — revolver iz žepa in ga izprožila na prisotnega odvetniškega kandidata dr. Basiliadisa. Pok je privabil razne uradnike, sluge itd. Besni ženski so vzeli revolver ter jo izročili stražarjem, ki so jo odpeljali na policijsko ravnateljstvo in od tam v zapor. Zdravnikom je razsoditi, da-li ne spada ta besna „gospa“ — v norišnico.

Hiša na 200 nadstropij. „Newyork Revue“ javlja: Newyorška arhitekta Harding in Joch iz-

delala sta načrte za največo zgradbo na svetu. Ta zgradba bila bi 200 nadstropij visoka, a dobila bi ime „King-Building“. Imela bode v vsakem nadstropju 120.000 četvornih čevljev, a v vseh 200 nadstropjih bode 24 mil. četvornih čevljev. Obsezala bode 100.000 posebnih urađov in prodajalnic ter bode pod jedno streho prostora za 400.000 duš. Zgradba bode preskrbljena električnimi vzdigali, ki bodo obstajala v 25, 50, 75 in 100 nadstropju. Druga dvigala se bodo ustavljala po potrebi v vsakem nadstropju. Hitra vzdigala trebala bode za višino 200 nadstropij 2½ minute, druga navadna vzdigala do 13 minut. V vsakem nadstropju bode nameščene jednakovrstne poslovnice! To bo pravo mesto pod jednim krovom. Tu bode restavracija, lekarna, zdravniki, trgovine, gledališča, cerkve. Velikanska streha se bode upotrebljevala po leti kakor sprehajališče in vrt; ob vročini bode pokrita ista še se steklom. Osnovni zidovi te ogromne palače bodo debeli 16 stopinj. Koliko pa bode stala cela palača, tega še ne vemo.

Sé sedmico ustaja in pada naše življenje. V sedmem letu prirasteta človeku dva zoba. — Deklico, spolnivo dvakrat sedmo leto, nazivljajo že „gospodičino“, dečka pa „mladeniča“. — V trikrat sedmem letu dospe človeška rast do popolnega razvitka. — V štirikrat sedmem letu zadobi život popolno moč in bister um. — Pri spolnjenju petkrat sedmega leta dozorita duševnost in krepost. — Ojoj! o dovršenju šestkrat sedmega leta pojavljajo se že tu pa tam duševne in telesne pomanjkljivosti, — in o sedemkrat sedmem letu se take pomanjkljivosti vidno poznavajo in celó nasledke puščajo. — O osemkrat sedmem letu se že vsakdo čuti postaranega; — ko pa dospe v devetkrat sedmo leto, to že vsakdo odločno potrjuje. V desetkrat sedmem letu pa gledamo v dobo trikrat in štirikrat sedmega leta kakor v mračno senco dolge preteklosti — če je bil varčen in požrtvovalen in če si je do sedemdeset sedmega leta kaj pripravil, vživa mirno mehke stvari in leži na mehkem, če ne, pa mora — če tudi brez zob — trdo uživati.

Koledar. Danes (16.): Sv. Ivan Nepom. — Jutri (17.): VI. povelikonočna ned. Paškal spoznavalec. V ponedeljek (18.): Felix spozn. — Mlaj. — Solnce izide ob 4. uri 32 min., zatoni ob 7. uri 23 min. — Toplota včeraj: ob 7. uri zjutraj 18 stop., ob 2 pop. 21 stop. C.

Loterijske številke, izžrebane dné 9. t. m:

Praga	83,	53,	63,	73,	76.
Inomost	22,	35,	53,	14,	75.
Lvov	14,	53,	4,	15,	63.

Književnost.

„Pomladanski odmevi“. — Pesmi za sopran, alt, tenor in bas. Uglasbil in prečastitemu, veleučenu gospodu Antonu dr. Gregorčiču drž. in dež. poslancu, profesorju bogoslovja itd. itd. udano poklonil Janez Laharnar, orglavec. Tisk J. Blaznikovih naslednikov v Ljubljani. Samozaložba.

Dasi je majhen naš narod, ima vendar mnogo znamenitih in slavni mož, ki ga povzdigujejo bodisi v eni ali drugi stroki. Škoda je le, da se že v mladosti zanemari veliko talentov, ker nimajo prave prilike ali podpore. Tudi gosp. Laharnarju se še pozna, da mu manjka prave temeljite izobražbe, koja si pa sam vedno pridobiva in popolnjuje se svojo neutrudljivo pridnostjo. Sreča je bila zanj, da je imel v prvi mladosti dobrega voditelja in učitelja, tedanjega gosp. župnika St. Vidskogorskega, prijatelja in poznavatelja glasbe. On ga je učil in spodbujal k nadaljnemu učenju. Zgodilo pa se je, da je učenec prekosil mojstra in ta ga je poslal ranj. g. Harmelu, isti zopet velečastitemu gosp. Kokošarju, poznanemu večaku v glasbi.

Ako pogledamo skladbe g. Laharnarja, spoznamo na prvi hip, koliko se je on trudil in učil in koliko pridobil tekom let; skladeb njegovih pa je že precejšnje število. G. skladatelj ima to dobro lastnost, da vsako skladbo dobro prouči, kar nekovi nimajo.

Zadnji zvezek „Pomladanskih glasov“ pa me je vendar presenetil, četudi so mi bile nekoje pesmi že znane; pozna se jim, da jih je g. skladatelj pridno pilil.

Vsa zbirka obsega 10 pesmi. Vse, izvzemiši 9, koja zahteva večjega zbora, lahko pojejo manjši zbori; 1. in 8. pa se lepo prilagati tudi za čveterospjev. Vse skupaj pa zahtevajo, ako se hočejo dobro izvesti, nekoliko bolj izurjene pevce in dobrega pevovodjo. V tej zbirki dobi lahko vsak, kar se mu bolj prilaga: milo, občutno, otožno, resno, priprosto, šaljivo ali mirno.

Škoda, da so pesmi le avtografovane in ne bolj čedno tiskane, kakor n. pr. tiska zadnja leta „Gl. Matica“ in z glasovi vred. Bolj pripravno je to za pevovodjo in pevce.

Nekaj bi še opomnil našim gg. skladateljem — pa brez zamere. Ali mora biti res vsaka skladba komu posvečena ali poklonjena? Ali skladba brez tega ni lepa in nima vrednosti, kakor konj brez repa? To mislim, da je postalo prava nalezljiva bolezen.

Kakor so pa predložene pesmi razveselile mene, upam, da razveselje vsacega, kdor jih pogleda ali jih bode poslušal. Druzega vam ne morem svetovati, nego, kupite jih in pojte! Zadovoljni in veseli bodete ž njimi: pevovodje, pevci in občinstvo.
A. K.

Narodno-gopodarske stvari.

Agrarno prašanje. (Dalje.) Zadnjič sem omenil Biankinija, reki da — brez njega bila bi Dalmacija še v veliko bolj kritičnem stanju, nego naša Goriška v pogledu na vinarstvo. Dalmatinski vinar ne ve deželnu in državnemu poslancu Biankiniju dovolj hvale. Kaj je vsega storil ta gospod v deželnu in državnemu zboru!? Neumorno je trkal ob deželno in državnozborna vrata; opisaval je bedo Dalmatinca; navajal je vzroke, da se ljudstvo seli v druge daljne dežele; povdarjal je, da seljenje ljudstva ni v korist niti deželi, niti državi — in da vsemu temu je največ vzrok trtna uš. —

Oblastva so se jela zanimati za ta prašanja in Dalmacija je tako rekoč rešena. Odposlali so se tja doli veščaki, izurjeni učitelji, najelo se je delavcev; — zasajale so se trtnice in gradili vinogradi: storilo se je, kar se je v resnici storiti moglo in je že vsa stvar v cvetu. Kaj pa pri nas? V strahu pred trtno ušjo polotila se nas je nekaka otožnost in moti se, kdor misli, da se goriško ljudstvo ne izseljuje. Kdor živi med ljudstvom, ta ve in ne more utajiti tega dejstva. Ne v taki meri, kakor Poljaki, ali vendar. In še bolj bi se ljudstvo selilo, da ne bi bil strah pred vojaškimi oblastmi; ali vendar je mnogo tudi takih iz naše dežele, ki so še pod vojaško dolžnostjo, ki so se pa vendar izselili, predno so bili sposobni za to, in ki jim je težko priti iz daljnjih krajev, da zadoste postavi in — ki bi radi prišli.

Še nekaj v tem oziru. Opaziti hočem o tako imenovanih „Aleksandrakah“. Koliko zla je v naši deželi uprav radi teh žensk. Ali — beda jih sili, da zapuščajo svoje starše — može in odhajajo v Aleksandrijo. Tam doli so kot dojilje ali dekle in katera zasluži marsikateri „napoleondor“. Ali oglejmo si družino doma. Oče, mesto da bi obdeloval svoje zemljišče, varje otroke — zapravlja od žene poslani denar — tako postaja pohajač, zapravljevec. Žena pride domov, ne pozna svojih otrok, ker so odrasli v odsotnosti njeni — jih ne ljubi — moža je dobila sprijenega ter sama je razvajena; družinske sreče ni več.

Ali povraimo se k vinogradstvu.

Ali niso to dejstva?! Pomoči ni — ni ga, da bi povzdignil svoj glas; in vse, kar se je storilo do zdaj, je to, da se je nekaterim občinam poslalo po par sto kolči, ki so bile v takem stanu, da se je malokatera prijala. Še celo za deželni zavod — kmetijsko šolo se malo stori; in slišijo se glasovi, da kmetovalci ne bodo pošiljali več sinov na to šolo, da se obrnejo raje na deželo Kranjsko. Sicer vso čast dotičnim gospodom, ali čudežev ti gospodje ne morejo delati. Pri tem pa ne mislim, da bi morala dežela vse storiti. Dežela je borna in je tudi obremenjena z različnimi dokladami.

Kakor rečeno, nedostaja nam goriškega Biankinija, in ta bi bil v pogledu na vinarstvo po mnogoletni praksi izurjeni — Alojzij Štrkelj. Zanj je bolje, da ni bi voljen, ali goriška dežela občuti to nedostatnost. Morda se volilci spametě

v 6 letih, a takrat bo že prepozno. Kdor ne verjame, naj le sledi trtni uši, toli pogubni za naše vinograde.
(Dalje pride.)

Poezija.

Zložil Jaroslav Vrchlický; preložil Al. Benkovič.

(Konec.)

Za mizo zdaj nastane glasen smeh,
Gozdar zadeti sam se najglasneje
Krohoče ter likér iz čaše pijè
Namaka brado ž njim ter odgovarja:
„Jaz z doktorjem se vjemam samo v tem,
Da res umetnost vsa je gizda le,
Posebno poezija, — godba v hiši
Gospodovi ima še nekaj smisla,
In v krémi, ko proščenje je, — a slika?
Ne pravim, tam pa tam na goli steni,
A verzi, to je stvar prav nepotrebna.
Ko Vid, moj sin, je rimati začel,
Tako iz šole kljuko je prinesel,
In konec, — zdaj od mene zapojen
Od hiše, on glumač po svetu blodi“.

„To je zares dokaz“, ironično
Odrvne doktor, „to vsaj kaj izdã.“

„Resnica je, ki više dokazuje
No vse besede!“ se jezi gozdar,
Nekoliko zlovoljen.

„To pustimo!“

Veli graščak, „mi govorimo tu
O poeziji, nihče ne upraša,
Kaj meni gost naš, ki do zdaj je molčal
In si smehljuje brke samo vil.
Na dan besedo, Vladimire dragi!
Imá li doktor prav imá li gozdar?
Morda pa tudi vi ste novotar
In nam se v duhu posmehujete?“

O teh besedah naglo vseh pogledi
Obrnejo se v mladega moža,
Ki v senci je doslej sedel molčee
In zvesto prisluškal govorjenju.
Utrujen bil je vidno, gledal v daljo,
Kjer v lip vrhovih so višnjele sence
Migljale ko čarobna zagračala
Pred bledim licem čarojasne lune.
Ko vidi pa, da vanj se vse ozira,
Pepel od svoje smotke zdaj otrese,
Ter govori počasi, ko bi hotel
Besede govorjene tehtati,
Pol resnim, pol ironičnim usmevom:
„O poeziji tu ste govorili,
In še prepirali, tako sem slišai,
A nepotrebno,“ tu se nasmeji,
Uljudno se klanjaje gospodarju;
„Vsikdar je poezija dar nebeški,
Največ mi jemljemo od nje, ko vemo
Najmenj o njej, poglejte tu okoli.
Miline polna noč krasotoj svojoj,
Čarobnoj igroj sence in svetlobe,
Ozadijem globokim bližnjih gozdov,
Svetloboj rimske ceste, ki opteta
Vrhé voljno dišeče lip stoletnih,
In lunoj, ki se dviga bojazljivo
Na prestol polnoči, poln zlatih zvezd,
Ribnjakom, v plašč noči zagrnemim,
V katerem čaše migajo lokvanja,
Ko bi sestré zvezdice zvale k sebi, —
Pogledite vso pokrajino, gozdom
Obrobljeno, pa v dnu sanjarskem gradič
Verandoj, kjer mi zdaj modrujemo,
S katere lepo rezane ograje
Ko ljubka Vila v pravljici se vašã,
Gostitelj dragi, lepa hči nagiba,
Zamišljena gledé labode v vodi,
In roko, belo kakor sneg, potaplja
V temné lasi, okrožujoče čelo, —
In vse to ni nikaka poezija?
Je li še treba več, povejte, dragi,
Da vam se večja zdela bo in globša?
Da radi nje ste pričkatí se mogli,
To kaže, da ste čntili, kako je
Vam skozi prsi vel rob nje božanske
Obleke. Ona diha iz prirode,
Iz neba globočine, polj vonjave,

Vseh čudes v krogu, tudi vam iz srca,
In hoče le — osrečiti človeka!“

Molče vsi vstanejo, pristrčno čaše
Zažvenketajo, — polni njih je glas
Prejasno pravil, da so prav mu dali.

Najnovije vesti.

Dunaj 15. (Zbornica poslancev). Predloga, predložena po vladi koncem predvčerajšnje seje o železnicah, ki se imajo zagotoviti leta 1896., obseza 25 železnic. Med temi: **Ljubljana-Vrhnika** in **Gorica Ajdovščina**. Dobo koncesije je smeti odmeriti k večemu na dedeset let.

Pratorija 14. Joubert je imenovan podpredprednikom južno-afričanske republike.

Madrid 14. Brzojavke iz Havane javljajo, da je Kolona Prendergand zajela neki tabor ustašev ubivši 30 upornikov.

Washington 13. Odbor senata za vnanje stvari se je posvetoval o predlogu Morgana, ki sili na to, da se ustaši na Kubi pripoznajo za vojevalno silo. Nadaljna razprava se je odložila na prihodnjo sejo.

Trgovinske brzojavke in vesti.

Encimpršta. Pšenica za jesen 6.80 — 6.81 Pšenica za maj-juni 1896 6.72 do 6.73 —. —. Oves za jesen 5.45 — 5.46 Rž za jesen 5.71 — 5.73 Kuruza za juli-avgust 4.03 — 4.04 — — maj-juni 1896 3.90 — 3.91

Pšenica. nova od 78 kil. f. 7.—7.15 od 79 kil. f. 7.10—7.20. od 80 kil. f. 7.15—7.20 od 81 kil. f. 7.20—7.30, od 82 kil. for. —. —. —. —. ledman 5.80 —. —. —. —. prosa 6.15 — 6.50.

Pšenica: Ponudbe obilne. Prodaja 30 000 mt. st. Vse drugo vrsti žita nospremenjeno. Vreme: lepo.

Praga. Noraniraní sladkor for. 15.75, oktober-december 14.80.

Praga. Centrifugal novi, postavljen v Trst s carino vred odpošiljatev precej f. 34.25 — 34.75 Concaso 36.25 — 36.50 Četvorni 37. — 37.50. V glavah (modih) 38.75 **TRST.** Kava Santos good aversko za maj 84.25, za september 80.50.

Hamburg. Santos good aversko za maj 68. — za september 63.75 za december 59.50.

Dunajska borza 15. maja 1896.

	predvčeraj.	danes
Državni dolg v papirju	101.30	101.40
" " v srebru	101.15	101.25
Avstrijska renta v zlatu	122.55	122.55
" " v kronah	101.20	101.20
Kreditne akcije	354.25	353.75
London 10 Lat.	120.26	120.15
Napoleoni	9.54	9.54
20 mark	11.75	11.75
100 italj. lir	44.45	44.55

Richterjev

LINIMENT S SIDROM

je dobro domače sredstvo.

Dobiva se po vseh lekarnah.

Zdravljenje krvi

Čaj „Tisočrni cvet“ (Milleflori).

Čisti kri ter je izvrstno sredstvo proti onim slučajem, če peče v želodcu, kakor proti slabemu probavljanju in hemoroidam. Jeden omet za ozdravljanje, stoji 50 nč, ter se dobiva v odlikovani lekarni

PRAXMARER „Al due Mori“ Trst, veliki trg.

Praško domače mazilo

iz lekarne

B. Fragner-ja v Pragi

je staro najprej v Pragi rabljeno domače zdravilo, katero ohrani rane čiste in varuje vnetja in bolečine manjša ter hladi. — **V puščah po 35 in 25 nč. Po pošti 6 nč. več.**

Rezpošilja se vsak dan.

Vsi deli embalaže imajo zraven stoječo zakonito deponovano varstveno znamko.

B. Fragner,

lekarna „pri črnem orlu“, v Pragi,
Mala stran, vogel Spornerejeve ulice 203.